34

DOC 2281

30-7-46 א-ן

דודה יקרה,

שמעתי בפיה שהיא אבדה את רוחנו, הכל לא רק מבחוץ, אלא גם מבפנים, ובוקר סה! קראתי מה שכתבת ל מני ב., כי בלב ל "יצר על כלום כרט של מ.מ., אז אחרי מה שעברנו היה יכול מאוד והגיוני לחסקנה כ ב. ביקש בחומר גם לבטח אמו בשני סבירה. גם אם כל שיקול זה מחמת לחץ - ואינו טרם! כמתי לחבירתם תגובתי לנוסח של הנכשים, בלי הגיחתה הכפיר= ומלטי בלבו. זה יקר לך ולהם, לשחרור.

ובכן קובי במלבדת! מילא, יהיה קבלת ימים שמה בחוץ בית. הרם קבלתי כבר חמה על לחן זה המרכזה בדרך.

מבחוץ הרם היה כתיסבת לחנה חביבה. חושבני שלא הגשלתי כי במכתבי מרחוק מיצירתך הגדולה. בחומת הלב את רוחי.

נשארתי לך, ולא מסריצה בהתשלחתם מבארמתי לחקיר החדשה. כמסתי הרם לאהובן והסתיימתי מגובתי הרוחנים, כי כל ימים מבלתי מוחים ובמים חבשים בילדר שלמתחילה היה ספק אם יתיה. ואחר: תגובתם לת, הבלתי ומשמרת, חשבה ל מעט, כי ומני אחרים בהרגשות חוצים, אך בה כיון שקבלת ולת בכבי בחכמת בש ואש, מבורלא הוספת מה על תגובתם הם לכבי. ומני כ הכסף מאבד מהם תגובות, חוות דעת, גאם ולעיתים והם מלאים מקיבה מרכן - "חושבים להתעבד ון בחבדים לחסרים ון שטל ומשם מבדרים מהלחבה. ובכן מה הבינות מהם בהלוחו מעמם?

נשמח נא בלי לדוחו שמני בל מקום בא חציות

לחנשמן. שלם ונחמה